

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R.

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Gawlik

Ławnicy:	/
-----------------	---

Protokolant: Hanna Świątek

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 roku w Rybniku

sprawy z powództwa M. N., T. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.

o zobowiązanie

1) zobowiązuje pozwaną do naprawienia szkody w budynku mieszkalnym powódek położonym w J. przy ulicy (...) w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz M. N. kwotę 170.171,89 zł (sto siedemdziesiąt tysięcy sto siedemdziesiąt jeden 89/100 złotych) i na rzecz T. K. kwotę 170.171,89 zł (sto siedemdziesiąt tysięcy sto siedemdziesiąt jeden 89/100 złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 18 grudnia 2013 roku;

2) oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3) kosztami postępowania obciąża pozwaną;

4) zasądza od pozwanej na rzecz każdej z powódek kwotę po 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego;

5) nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. kwotę 18.627,40 zł (osiemnaście tysięcy sześćset dwadzieścia siedem 40/100 złotych) tytułem kosztów sądowych.

I. C. 16/13

UZASADNIENIE

M. N. i T. K. wniosły o zasądzenie na ich rzecz od pozwanej (...) S.A. w K. solidarnie kwoty 420.000 zł wraz z kosztami postępowania tytułem jednorazowego odszkodowania za szkody górnicze wyrządzone ruchem pozwanej na ich nieruchomości, zabudowanej domem dwurodzinnym, położonej w J. przy ulicy (...) opisanej w księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Rybniku KW (...) wraz z kosztami postępowania.

Ostatecznie sprecyzowanym pozwem powódki T. K. i M. N. wniosły o zasądzenie od pozwanej na rzecz każdej z nich kwoty po 170.171,89 zł wraz z kosztami postępowania -zastępstwa adwokackiego po 3.600 zł.

W uzasadnieniu pozwu podały, że są właścicielkami powyższej nieruchomości, a ta znajdowała i znajduje się pod wpływem działalności zakładu (...), której ruch spowodował powstawanie na nieruchomości szkód górniczych istotnie utrudniających korzystanie z niej, ale przede wszystkim spowodował degradację usytuowanego na niej budynku mieszkalnego. W szczególności nastąpiło w znacznej skali pochylenie oraz osiadanie budynku, jego ściany i dach popękały w taki sposób, że nie da się z niego normalnie i bezpiecznie korzystać. Poważnie uszkodzone zostało też ogrodzenie posesji, powierzchnie kostki brukowej, a sama działka ma poważne uskoki. Powódkom wiadomym jest, że pozwana nie kwestionuje swojej odpowiedzialności za szkody na nieruchomości i zgadza się z nimi co do sposobu naprawy szkody poprzez jednorazowe odszkodowanie, lecz bezzasadnie zwleka z jego wypłatą i próbuje zaniżyć wysokość świadczenia.

W odpowiedzi na pozew pozwana uznała, że w związku z występującymi na nieruchomości powódek szkodami górniczymi zasadnym jest z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia naprawa szkód poprzez wypłatę jednorazowego odszkodowania za budynek mieszkalny, jednak kwota odszkodowania, której domagają się powódki jest rażąco zawyżona. W ocenie pozwanej uszkodzenia dachu budynku mieszkalnego i ich następstwa nie pozostają w związku przyczynowym z eksploatacją górniczą, zatem wartość odszkodowania winna być obniżona (jako przyczynienie powódek) o wartość uszkodzeń dachu: przecieki i nieszczelności pokrycia dachowego i szkody z tym związane. Wniosła przy tym pozwana o nieobciążanie jej kosztami procesu, bowiem nie dała żadnych podstaw do jego wytoczenia. Według sporządzonej na zlecenie pozwanej analizy techniczno – ekonomicznej, aktualna wartość budynku mieszkalnego netto, uwzględniająca stopień naturalnego zużycia wynosi 266.808,9 zł, to jest brutto (uwzględniając 8% VAT) 288.153,68 zł. Taką też kwotę do wypłaty pozwana zaproponowała powódkom pismem z dnia 15.01.2013 roku do ugody, jako jednorazowe odszkodowanie między innymi za budynek mieszkalny. Powódki odmówiły zawarcia ugody na powyższą kwotę, zdaniem pozwanego świadomie dążąc do skierowania sprawy na drogę sądową, co naraża ją na niepotrzebne koszty procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym pomiędzy stronami jest fakt oddziaływania pozwanej na nieruchomość powódek, w tym na ich budynek, skutkujący powstaniem szkód. Bezspornym też jest, że szkody na nieruchomości powódek dotyczą nie tylko ich budynku mieszkalnego, jednakże do ewentualnej ugody pozwana przedstawiła propozycję wypłaty odszkodowania za budynek. Pozwana będzie prowadziła intensywną eksploatację górniczą do roku 2021, co wynika z opinii geologiczno – górniczej.

Znacznej wielkości deformacje nieciągłe i przechył budynku zagrażający budowli, przesądzają, że przywrócenie stanu poprzedniego jest bezzasadne, a jedynie słusznym sposobem naprawy szkody wyrządzonej powódkom jest wypłacenie im jednorazowego odszkodowanie, co pomiędzy stronami jest niesporne.

Sąd dał wiarę twierdzeniom powódek zawartym w ich piśmie z dnia 21 czerwca 2013 roku, że pozwana w ostatnich latach nie chciała dokonywać napraw w ich budynku mieszkalnym i ostatecznie zostały one poczynione przez powódki, jako niezbędne dla korzystania z budynku, w tym remont dachu przeprowadzony w trybie awaryjnym. Stąd też powódkom należy się odszkodowanie stanowiące sumę wartości odtworzeniowej budynku mieszkalnego - 317.443,10 zł, brutto, ogrodzenia frontowego – 5.964 zł brutto, nawierzchni kostki brukowej i betonu – 4.839,47 zł brutto, kosztów naprawy dachu – 12.096,83 zł brutto, co orzeczono w punkcie 1 wyroku dzieląc tę kwotę pomiędzy powódki po P. stosownie do ich udziałów we współwłasności nieruchomości

(niekwestionowane).

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o niesporne twierdzenia stron, w szczególności co do statusu terenu, wpływu szkód górniczych na zaistniałe szkody, legitymacji czynnej powódek do zgłoszenia roszczeń, a co do wartości odszkodowania w oparciu o opinie biegłego M. S.. Obie opinie, w tym uzupełniająca sporządzone zostały kompetentnie, rzetelnie, przekonywująco. Dlatego też Sąd dał im w pełni wiarę i przyjął ich ustalenia za swoje.

Sąd zważył co następuje:

Bezspornym pomiędzy stronami jest fakt oddziaływania pozwanej na nieruchomości powódek, w tym na ich budynek, skutkujący powstaniem szkód.

Strony zgodziły się co do tego, że szkody w budynku nie zezwalają na przywrócenie go do poprzedniego stanu, jednakże zakres szkód, zakres prac naprawczych, sposób naprawy i wartość rektyfikacji wykazana opinią biegłego M. S. została zakwestionowana przez pozwaną, która w **szczegółności** zarzuca powódkom przyczynienie się do powstania szkód w części dotyczącej dachu budynku i nie zgadza się na zapłatę za szkody powstałe w dachu obiektu, ani na zwrócenie poczynionych przez nie nakładów na jego naprawę. W tym też zakresie kwestionuje opinię biegłego M. S. i wniosł o poczynienie przez Sąd ustaleń odnośnie wysokości szkody w oparciu o opinię rzeczoznawcy A. S. sporządzoną na zlecenie Kompanii. Mimo oddalenia wniosku w tym zakresie, pozwana nie wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego. Biegły M. S. w sposób nie budzący wątpliwości stwierdził, że uszkodzenia dachu budynku mieszkalnego spowodowane zostały eksploatacją górniczą, a koszt jego naprawy w trybie awaryjnym wyliczył na kwotę 11.200,77 zł netto (k.203), 12.096,83 brutto – wyliczenie niesporne między stronami.

Zważyć należy, że ostateczne stanowiska stron co do wysokości należnego powódkom odszkodowania nie odbiegają znacząco od siebie. W odpowiedzi na pozew pozwana podała, że według niej wartość odszkodowania za budynek mieszkalny wynosi co najwyżej 288.153,68 zł. Odszkodowanie za budynek jest składową dochodzonego przez nie roszczenia obok żądania odszkodowania za zniszczoną nawierzchnię nieruchomości z kostki brukowej (kwota 4.480,99 zł), ogrodzenie (5.964,38 zł) oraz nakładów na remont dachu (j.w. 12.096,83) -k.77.

Według ustaleń Sądu poczynionych w oparciu o opinię biegłego M. S. wysokość odszkodowania za budynek mieszkalny nie odbiega znacząco od wartości podanej przez pozwaną - wynosi 317.443,10 zł. Nie bez znaczenia przy zestawieniu tych kwot jest uwzględnienie przez Sąd odszkodowania za uszkodzony dach budynku, co zostało w sposób przekonywujący uzasadnione opinią biegłego jako element należnego powódkom odszkodowania.

Sąd zważał, jakie przepisy należy zastosować przy rozstrzygnięciu w niniejszej sprawie, skoro pozew w sprawie wpłynął 23 maja 2013 roku, a pomyśli art. 222 ustawy z dnia 9.06.2011r. prawo geologiczne i górnicze, do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się dotychczasowe przepisy. Przepis ten budzi wątpliwości co do zapisu „do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy”. Jeśli dotyczy to postępowań szkodowych również przedsądowych, to oczywistym jest, że w niniejszej sprawie należałoby zastosować przepisy ustawy prawa geologicznego i górniczego w poprzednio obowiązującym brzmieniu, jeśli natomiast datą graniczną jest data wpływu pozwu w sprawie, a zatem chodzi o datę wszczęcia postępowania sądowego, to w niniejszej sprawie należało zastosować przepisy po ich zmianie.

Wątpliwości te zdaje się wyjaśnić odpowiedź Sądu Najwyższego na zagadnienie prawne udzielone Uchwałą z dnia 22.11.2013r. sygn. akt. III CZP 75/13, według której do spraw o naprawienie szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego, w których zdarzenie wywołujące szkodę, jak i jej powstanie miały miejsce przed dniem 1.01.2012r. stosuje się przepisy ustawy z dnia 4.02.1994r. prawo geologiczne i górnicze.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd przyjął przesłanki podane w Uchwale warunkujące stosowanie starych bądź nowych przepisów, jako wymienione z warunkiem łącznego ich wystąpienia (połączenie koniunkcją). Istotnym dla Sądu zatem jest, czy - jakkolwiek zdarzenie wywołujące szkodę miało miejsce przed dniem wejścia w życie nowych przepisów prawa geologicznego i górniczego tj. przed datą 1.01.2012r., to czy szkoda w obecnym jej zakresie zaistniała, a co najmniej znacząco pogłębiła się już po wszczęciu postępowania przedsądowego.

Sąd miał tu na uwadze, że powstawanie szkody ma charakter ciągły, dynamiczny, a jej zakres rzeczowy, jak i nominalny podany został powódkom przez pozwanego ostatecznie pismem z dnia 15.01.2013 roku (k.17). W tej sytuacji Sąd zważył że rozpoznanie sprawy winno nastąpić z zastosowaniem przepisów w aktualnym brzmieniu, w których zrównano prawa pokrzywdzonych działaniem z tytułu eksploatacji górniczej do naprawienia szkody z uwzględnieniem przepisu

art. 363 kc, a ten znajduje tu odniesienie poprzez art. 144 ust.1 i art. 145 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku prawo geologiczne i górnicze.

Powódki wstępnie żądały zasądzenia na ich rzecz odszkodowania w kwocie 420.000 zł.

Zasądzone na ich rzecz odszkodowanie odpowiada wysokości ostatecznie sprecyzowanego powództwa, jednakże nie cofnietego w zakresie stanowiącym różnicę między obiema wyrażonymi kwotami. W tej sytuacji ich roszczenie ponad zasądzone wyrokiem należało oddalić. Skoro w pozwie nie sprecyzowano żądania w przedmiocie daty odsetek od uwzględnionego roszczenia, to Sąd uznał za zasadne orzec je od dnia następnego po dacie wyrokowania uznając, że z tą datą roszczenie jest wymagalne.

O kosztach Sąd orzekł po myśli art. 98 § 1, kpc i § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (Dz. U. NR 163 poz. 1348 z 2002r. z późn. zm.)

Sędzia